

9. ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Артамонова О. Б., ст. викладач,
Гасанова Л. Є., ст. викладач,
кафедра іноземних мов ФЕФ

ВДОСКОНАЛЕННЯ ФОРМ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Контроль означає виявлення та оцінювання знань студентів, тобто визначення об'єму, рівня і якості засвоєного навчального матеріалу, виявлення успіхів у навчанні, прогалин у знаннях, навичках і уміннях в окремих студентів або у всієї групи з метою внесення необхідних змін у процес навчання, для удосконалення його змісту, методів, засобів і форм організації.

Контроль виконує також велику виховну роль у процесі навчання. Він сприяє підвищенню відповідальності за виконану роботу, привчає до систематичної праці і відповідальності у виконанні навчальних завдань, формує у студентів позитивні моральні якості.

Звичайною формою контролю над діяльністю студентів є різні перевірочні заходи: опитування, перевірка самостійних завдань, контрольні роботи, тестова перевірка знань тощо. Невипадково і оцінка успішності базується у більшій мірі на матеріалі перевірочних робіт. Вони, звичайно, дуже важливі, але зводити весь контроль тільки до перевірочних робіт було б цілком неправильно.

Як свідчить аналіз науково-педагогічної літератури, методи контролю — це способи одержання зворотного зв'язку про зміст, характер і досягнення навчально-пізнавальної діяльності студентів, про ефективність роботи педагога. Вони признані визначати результативність викладання і учення на всіх етапах навчального процесу.

До основних методів контролю знань, навичок і вмінь відносяться: усний контроль, перевірка на основі письмових, графічних і практичних робіт, програмований контроль, тестова перевірка тощо.

Усний контроль — це поширений і один із найбільш ефективних методів контролю знань студентів. Застосовується під час вивчення майже всіх дисциплін на всіх етапах навчання. Зміст його полягає у виявленні рівня знань студента під час бесіди з метою перевірки вивченого навчального матеріалу (індивідуальна, групова чи фронтальна форма опитування).

Письмовий контроль заключається у виявленні знань умінь студентів за допомогою самостійних письмових робіт. Письмові роботи можуть бути короткочасними (10—15 хвилин) і розрахованими на урок чи заняття. Види і характер письмових робіт, їх різноманітність залежать від змісту і специфіки навчального предмета.

Для письмових робіт важливо, щоб система завдань передбачала не тільки вияв знань фактичного матеріалу з даної теми чи розділу, а і розуміння сутності предметів чи явищ, які вивчаються, їх закономірності, уміння студентів думати самостійно, робити висновки, творчо застосовувати знання і навички.

Під оцінкою навчально-пізнавальної діяльності вбачають визначення ступеню засвоєння студентами знань, умінь і навичок відповідно вимогам до програм.

Оцінка повинна визначати об'єм, рівень і якість оволодіння студентами знань, умінь і навичок. Об'єм знань із певного предмета — це перелік основних понять, законів, теорій, які лежать в основі даної науки.

Окрім об'єму знань основним показником оволодіння студентами знань є також рівень їх засвоєння. Вчені педагоги розрізняють такі рівні засвоєння знань: репродуктивний, реконструктивний, творчий.

В педагогічній літературі детально аналізуються такі параметри знань: міцність, повнота, глибина, оперативність, гнучкість, систематичність і системність тощо

Міцність знань — це збереження в пам'яті вивченого матеріалу, який за даними психологів, характеризується повнотою і тривалістю, легкістю і безпомилковістю відтворення.

Повнота визначається кількістю всіх елементів знань про вивчений матеріал за навчальними планами.

Глибина характеризується числом усвідомлених студентами вагомих зв'язків і відносин у знаннях.

Оперативність передбачає вміння використовувати знання в стандартних однотипних ситуаціях.

Гнучкість знань — це вміння знаходити варіативні способи їх застосування в умовах, що змінилися.

Систематичність і системність характеризують різні аспекти знань студентів: систематичність — це засвоєння навчального матеріалу в його логічній послідовності, системність — усвідомлення певного об'єкта пізнання в цілому із всіма його елементами і взаємозв'язками між ними. Перераховані параметри знань існують не індивідуально, між ними завжди є відповідний зв'язок.

Під час оцінювання знань педагогу необхідно визначити об'єм, параметри та рівень засвоєння знань.

Перевірка і оцінка знань учнів повинні проводитись відповідно до дидактичних принципів навчання (усвідомленості, систематичності, послідовності, доступності, індивідуального і диференціального підходу тощо).

Вчені-педагоги А.М. Алексюк, В.О. Онищук, Н.Є. Мойсеюк та інші відмічають, що принципами організації контролю за навчальною діяльністю студентів є: об'єктивність, систематичність, гласність.

Правильний підхід до оцінювання результатів навчально-пізнавальної діяльності студентів слугує гуманізації освіти, орієнтації процесу навчання на розвиток особистості студента, реалізації особистісна орієнтованого навчання, підвищенню якості й об'єктивності оцінювання знань, умінь і навичок.

Артамонова О. Б., ст. викладач,
Гасанова Л. Є., ст. викладач,
кафедра іноземних мов ФЕФ

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ

На сьогодні актуальним стає комунікативна компетентність як особи так і майбутнього висококваліфікованого фахівця. Поняття компетентність розкривається у зв'язку із здатністю суб'єкта до навчання (Б.Г. Ананьев, Н.І. Менчинская, З.І. Калмикова, С.Ф. Жуйков, Г.Г. Сабурова та ін.) і розуміється як результат навчання, а здібності як передумова, здатність до успішного навчання. Відповідно комунікативна компетентність інтерпретується як здатність людини встановлювати та підтримувати необхідні контакти з іншими людьми. До її складу входить певна сукупність знань та вмінь, що забезпечують ефективний перебіг комунікативного процесу. Комунікативну компетентність вчені розглядають як